

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadeforsikring. (Forhøjelse af visse af lovens erstatningsydelser m.v.).

Af socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen).

(Fremsat 26/11 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Taanquist (S):

En del af de forslag, som ligger i det fremsatte lovforslag fra ministeren, kan vi selvfølgelig støtte, eftersom de er enslydende med dem, vi selv har fremsat, og som blev behandlet i sidste uge.

En række andre forslag kan vi ikke umiddelbart støtte, idet de er vanskeligt gennemskuelige. Det må afhænge af udvalgsarbejdet. Jeg kan f.eks. ikke gennemskue, om vi kan støtte de nye kapitaliseringsregler, der er omtalt her. Hvad værre er: jeg kan heller ikke se, om det er socialministerens egen opfindelse, eller om de på nogen måde er forhandlet med de parter, som det nu engang går ud over. Vi vil selvfølgelig hæfte os meget ved, om de er det.

Så vil socialministeren nedsætte et udvalg. Det er selvfølgelig meget godt at nedsætte udvalg. De kan bruges til mange ting, også til at forsinke sager med, men det håber jeg ikke er meningen med dette udvalg. Jeg vil godt allerede nu have at vide, hvem dette udvalg skal bestå af. Især vil jeg gerne have at vide, hvor hurtigt det udvalg skal arbejde, for det er os meget magtpåliggende, at det bliver et hurtigtarbejdende udvalg. Det har

socialministeren ikke ymtet noget om, men det må vi lægge megen vægt på, ikke mindst fordi ministeren i bemærkningerne til lovforslaget henviser til den redegørelse, der blev givet i december 1984. Ministeren fortsætter derefter:

»Allerede på dette tidspunkt forelå der fra forskelligt hold ønsker om en række ændringer og forbedringer af loven.«

Så kunne jeg godt spørge, hvorfor der i de to år, der er gået siden, overhovedet intet er foretaget. Det udvalg kunne jo udmærket have været nedsat og have været godt i gang med sit arbejde. Ja, det kunne for den sags skyld have været færdigt med sit arbejde. Det ville det egentlig ikke have været for meget at bede om på baggrund af den redegørelse, vi dengang forhandlede.

Vi kan være enige i ministerens grundlag, nemlig den udvikling, der har været i arbejdsskader, men vi havde gerne set, at ministeren, ligesom vi selv i vores forslag, også havde taget udgangspunkt i noget, der var lidt mere menneskeligt, f.eks. hensynet til, at der jo vitterlig er mennesker, der går ned med flaget i den tid, de venter på en afgørelse. Det er ikke den samme kritik, som før har været fremme af behandlingstiden, men der er, uanset om det er en lang eller en kort behandlingstid, det drejer sig om, altså mennesker, der går ned med flaget, fordi de ikke har mulighed for at overskue deres økonomiske situation.

Jeg tænker ikke mindst på, at der bliver givet nogle fornuftige revalideringsmuligheder, hvor man kan føle sig sikker på, at selv om man nu er arbejdsskadede, kommer man før eller senere i arbejde igen. Man kunne også have tænkt på voldsofrene, som vi har beskæftiget os så meget med, de direkte tab, de påføres, og som de i dag ikke kan få erstatning for, medmindre de foretager politianmeldelse.

Endelig kunne man også have taget udgangspunkt i det tilbagevendende problem med en resterhvervsevne, som man ikke kan bruge. De mennesker, der har en resterhvervsevne på 40 pct., har ikke noget at bruge den til. Jeg kunne godt have ønsket, at det havde været ministerens udgangspunkt i denne sag.

Vi er glade for, at ministeren specielt trækker spørgsmålet om fosterskader ud og vil have en særlig hurtig afgørelse om dem. Og-